

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10282/2555

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายวัชรินทร์ ทิพย์มาก กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 52, ป.วิ.อ. มาตรา 245

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ตาม ป.อ. มาตรา 289 (4), 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 371 พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ป.อ. มาตรา 91 โดยให้เพิ่มโทษทุกฐานความผิดกระทงละหนึ่งในสามตาม ป.อ. มาตรา 92 แต่ขอหาฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนต้องระวางโทษประหารชีวิต ไม่อาจเพิ่มโทษได้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพลดโทษให้ทุกฐานความผิดกระทงละกึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา 78 โดยฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนให้จำคุกตลอดชีวิตตาม ป.อ. 52 (2) เมื่อรวมโทษทุกฐานกระทงความผิดแล้ว คงลงโทษจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ขัดแย้งอยู่แล้วว่าให้เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ทุกฐานความผิด เพียงแต่ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งต้องโทษประหารชีวิตนั้น ไม่อาจเพิ่มโทษได้เท่านั้น จึงไม่ต้องอธิบายคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อีก

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย จำคุก 9 เดือน ฐานพาอาวุธปืนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เพิ่มโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 หนึ่งในสาม เป็นจำคุกฐานมีอาวุธปืน 12 เดือน ฐานพาอาวุธปืน 8 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ต้องระวางโทษประหารชีวิตแล้ว ไม่อาจเพิ่มโทษได้อีก จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทงละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกฐานมีอาวุธปืน 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืน 4 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (2) รวมโทษทุกกระทงแล้ว คงลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต โจทก์และจำเลยที่ 1 ไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนคดี

ถึงที่สุด เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ระหว่างจำเลยที่ 1 รับโทษตามคำพิพากษา จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องขอให้อธิบายนัยคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า คดีนี้มีการเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 หรือไม่ โดยอ้างว่า แม้คำพิพากษาลงทั้งสองจะเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานมีและพาอาวุธปืน แต่ ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนไม่สามารถเพิ่มโทษได้เพราะต้องห้ามตามกฎหมายและ เมื่อศาลลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งโทษดังกล่าวมาจากโทษที่ไม่ได้มีการเพิ่มโทษ ทำให้ คดีทั้งคดีนี้ไม่มีการเพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คำพิพากษาของศาลชัดเจนแล้ว ไม่มีเหตุต้อง อธิบายนัยคำพิพากษาอีก ให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 289 (4) ประกอบมาตรา 80, 371 พระราชบัญญัติอาวุธ ปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็น กระทั่งความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่ง ได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย จำคุก 9 เดือน ฐานพาอาวุธปืนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิด ต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและ พยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เพิ่มโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 หนึ่งในสาม เป็น จำคุกฐานมีอาวุธปืน 12 เดือน ฐานพาอาวุธปืน 8 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ต้อง ระวังโทษประหารชีวิตแล้ว ไม่อาจเพิ่มโทษได้อีก จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทั่งลง กิ่งหนึ่ง คงจำคุกฐานมีอาวุธปืน 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืน 4 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 (2) รวมโทษทุกกระทงแล้ว คงลงโทษ จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ดังนี้ ศาลอุทธรณ์ได้กล่าวในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชัดเจนอยู่แล้วว่า ให้เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ทุกฐานความผิดเพียงแต่ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งต้อง โทษประหารชีวิตไม่อาจเพิ่มโทษได้เท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องอธิบายนัยคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อีก ที่ ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

มนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด · สุรศักดิ์ คีรีวิเชียร · สมสันต์ ศุภศาสตรสิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/10282/2555>